

THE RELUCTANT RECRUITMENT OF MOSHE RABBEINU

RAV EITAN MAYER

בראשית פרק מא

(ג) וליוסף ילד שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און: (נא) ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלקים את כל עמלי ואת כל בית אבי: (נב) ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני אלקים בארץ עניי:

שמות פרק ג

(ז) ויאמר יקוק ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מכאביו: (ח) וארד להצילו מיד מצרים ולהעלותו מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הפנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבויסי: (ט) ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לחצים אתם: (י) ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים:

(יא) ויאמר משה אל האלקים מי אנכי כי אלך אל פרעה וכי אוציא את בני ישראל ממצרים:

(יב) ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלקים על ההר הזה:

(יג) ויאמר משה אל האלקים הנה אנכי בא אל בני ישראל ואמרתי להם אלקי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו מה אמר אלהם:

(יד) ויאמר אלקים אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם: (טו) ויאמר עוד אלקים אל משה כה תאמר אל בני ישראל יקוק אלקי אבותיכם אלקי אברהם אלקי יצחק ואלקיי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר: (טז) לך ואספת את זקני ישראל ואמרת אלהם יקוק אלקי אבותיכם נראה אלי אלקי אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת העשוי לכם במצרים: (יז) ואמר אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ הפנעני והחתי והאמרי והפרזי

שמות פרק ג

(א) ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדן וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלקים חרבה: (ב) וירא מלאך יקוק אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אפל: (ג) ויאמר משה אסרה נא ואראה את המראה הגדל הזה מדוע לא יבער הסנה: (ד) וירא יקוק כי סר לראות ויקרא אליו אלקים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני: (ה) ויאמר אל תקרב הלם של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא: (ו) ויאמר אנכי אלקי אביך אלקי אברהם אלקי יצחק ואלקיי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלקים:

שמות פרק ב

(יא) ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו: (יב) ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי ויטמנהו בחול: (יג) ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך: (יד) ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו לההרגני אתה אמר כאשר הרגת את המצרי ויירא משה ויאמר אכן נודע הדבר: (טו) וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה ויברח משה מפני פרעה וישב בארץ מדן וישב על הבאר: (טז) ולכהן מדן שבע בנות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את הרהטים להשקות צאן אביהן: (יז) ויבאו הרעים ויגרשום ויקם משה ויושען וישק את צאנם: (יח) ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום: (יט) ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם דלה דלה לנו וישק את הצאן: (כ) ויאמר אל בנתיו ואיו למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם: (כא) ויואל משה לשבת את האיש ויתן את צפרה בתו למשה: (כב) ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה:

לאלהים: (יז) ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האתת:

(יח) וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום: (יט) ויאמר יקוק אל משה במדין לך שב מצרים כי מתו כל האנשים המבקשים את נפשך: (כ) ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכבם על החמר וישב ארצה מצרים ויקח משה את מטה האלקים בידו: (כא) ויאמר יקוק אל משה בלכתך לשוב מצרימה ראה כל המפתיים אשר שמתני בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם: (כב) ואמרת אל פרעה כה אמר יקוק בני בכרי ישראל: (כג) ואמר אליך שלח את בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי הרג את בנך בכרך: (כד) והיה בדרך במלון ויפגשוהו יקוק ויבקש המיתו: (כה) ותקח צפרה צר ותכרת את ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי: (כו) וירף ממנו אז אמרה חתן דמים למולת:

שמות פרק ו

(ב) וידבר אלקים אל משה ויאמר אליו אני יקוק: (ג) וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב בא-ל-ש-די ושמי יקוק לא נודעתי להם: (ד) וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר גרו בה: (ה) וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את בריתי: (ו) לכן אמר לבני ישראל אני יקוק והוצאתי אתכם מתחת סבלת מצרים והצילתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים: (ז) ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלקים וידעתם כי אני יקוק אלקיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים: (ח) והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יקוק:

והחוי והיבוסים אל ארץ זבת חלב ודבש: (יח) ושמעו לקלך ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יקוק אלקי העבריים נקרה עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליקוק אלקינו: (יט) ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה: (כ) ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבן ואחרי כן ישלח אתכם: (כא) ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכו לא תלכו ריקם: (כב) ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמלתם על בניכם ועל בנותיכם ונצלתם את מצרים:

שמות פרק ד

(א) ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אליך יקוק:

(ב) ויאמר אליו יקוק מה זה בידך ויאמר מטה: (ג) ויאמר השליכהו ארצה וישליכהו ארצה והיה לנחש וינס משה מפניו: (ד) ויאמר יקוק אל משה שלח ידך ואחז בזנבו וזנבו וישלח ידו ויחזק בו והיה למטה בכפו: (ה) למען יאמינו כי נראה אליך יקוק אלקי אבתם אלקי אברהם אלקי יצחק ואלקי יעקב: (ו) ויאמר יקוק לו עוד הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצאה והנה ידו מצרעת כשולג: (ז) ויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו אל חיקו ויוצאה מחיקו והנה שבה כבשרו: (ח) והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקל האת הראשון והאמינו לקל האת האחרון: (ט) והיה אם לא יאמינו גם לשני האתות האלה ולא ישמעו לקלך ולקחת מממימי היאר ושפכת היבשה והיו המים אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשת:

(י) ויאמר משה אל יקוק בי אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד לשון אנכי:

(יא) ויאמר יקוק אליו מי שם פה לאדם או מי ישום אלם או חרש או פקח או עור הלא אנכי יקוק: (יב) ועתה לך ואנכי אהיה עם פיך והוריתיך אשר תדבר:

(יג) ויאמר בי אדני שלח נא ביד תשלח:

(יד) ויחר אף יקוק במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך ושמח בלבן: (טו) ודברת אליו ושמתי את הדברים בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו והוריתי אתכם את אשר תעשון: (טז) ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו